

ΙΔΡΥΤΗΣ Τ. ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

— — — — — ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ — — — — —

ΦΩΤΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

“ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ,,

«'Ηγέρθη οὐκ ἔστιν ὁδε.»

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου

Καστρείας κ. κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Μέσα στὸ φυσικὸ θαῦμα τῆς ἀνοίξεως ἔσπασε τὸ πειδό μεγάλο, τὸ πειδό τρανό, τὸ ἀνεπανάληπτὸ θαῦμα ὅλων τῶν αἰώνων. Ἡ αὐτόβουλος, ἡ αὐτοδύναμος, ἡ τροπαιοφόρος Ἀνάστασις τοῦ Θεανθρώπου Διδασκάλου καὶ Σωτῆρος. Ἡ φύσις ντύθηκε τὰ γιορτινὰ τῆς γιὰ νὰ πανηγυρίσῃ τὸν θριαμβὸν τοῦ Δημιουργοῦ τῆς. Τὰ λουλουδένια ἀρώματὰ τῆς σὰν μοσχοθυμίαμα προσφέρονται στὸν Μεγάλο Νικητὴ τῆς ἀνθρωπίνης θηριωδίας καὶ τοῦ θανάτου. Τὰ πεντακάθαρα γαλάζια τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἥλιου τὸ παναστραφτερὸ λαμποκόπη μα γίνονται ἡ ἄστρη ἀλουργίδα τοῦ θείου Θειαμβευτοῦ. Ἀν μποροῦσαν νὰ χωματένια μάτια μας νὰ ἰδοῦν τὰ ἄστρα πνεύματα θὰ ἔβλε παν ἀμέτρητους ἀγγέλους νὰ φτερούγιζουν πάνω ἀπὸ τὴν πλάση ἐορταστικά. Ἀν μποροῦσαν οἱ γῆς νες ἀκοὲς μας νὰ ἀκούσουν θὰ ἄκουνγαν τὶς οὐράνιες ἀρπες νὰ ἡχολογοῦν παναρμόνια καὶ τοὺς ἀγγελικοὺς ὑμνωδοὺς τοῦ παραδείσου νὰ συνηχοῦν τοὺς πειδό γλυκόνηχους ψαλμοὺς εἰς δοξασμὸν τοῦ ὑπερόχου Δοξασμένου, τοῦ Ἀναστημένου Παμβασιλέως τοῦ σύμπαντος.

«'Ηγέρθη οὐκ ἔστιν ὁδε.» Μή νυμα λευκόφτερον Ἀγγέλου ὁ λόγος τοῦτος. Μήνυμα ποὺ ὅλως ἀπροσδόκητα δόθηκε κατὰ τὸν περιώνυμο ἐκεῖνο “Ορθρο τῆς Ἀναστάσεως στὶς μαθήτιες καὶ μυροφόρες τοῦ ἔξαίσιου Νεκροῦ. Ἡ πληγωμένη ἀγάπη τους γιὰ τὸν πρᾶο, τὸν εἰρηνικὸ, τὸν πανεύπλαγχνο καὶ οὐρανολαλητὴ Διδάσκαλο ὥπλισε μὲ θάρρος καὶ τόλμη ἀνδρικὴ τὶς καρδιὲς των καὶ ὠδευσαν πνιγμένες στὰ δάκρυα καὶ φορτωμένες μῆρα ἀτίμητα πρὸς τὸν τάφο. Ἡ πληγωμένη ἀγάπη καὶ ὅχι ἡ ἐλπίδα. Κάθε ἐλπίδα, κάθε προσδοκία, κάθε πίστη στὴν ὑπό σχεση γιά ἀνάσταση εἶχε πέσει αἰμό ρυρτη καὶ εἶχε νεκρωθῆ. Τὴν λάβωσαν θανάσιμα καὶ τὴν θανάτωσαν τὰ κατάπικρα καὶ ἀνιστόρητα συμβάντα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. Δὲν εἶδαν ἀγγέλους μὲ ξεγυμνωμένες ουμφαῖες νὰ ὑπερασπίζωνται τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ λυσσώδεις δαίμονες νὰ θριαμβεύονται. Δὲν εἶδαν τὴν θεϊκὴ δύναμη τοῦ Διδασκάλου νὰ νικᾷ, παρὰ τὴν ἔξουσία τῶν κακοποιῶν τῆς γῆς νὰ στήνῃ ἀνόσια τρόπαια. Πῶς νὰ διατηρήσουν οἱ φτωχὲς καὶ ἀδύναμες ἔκεινες γυναῖκες ἀτράνταχτη τὴν ἐλπίδα ἀδιάσειστη τὴν βεβαιότητα μέσα σὲ ἔκεινο τὸν συνταρακτικὸ κατακλυσμὸ τῶν θριαμβευτῶν δαιμόνων; Φωτιὰ ἀπὸ τὰ οὐράνια εἶχε κατεβάσει κά-

‘Ηγέρθη ὁ Κύριος, θανατῶντας τὸν Θάνατον

ποτε μὲ τὴν προσευχὴν του ἔνας μεγάλος ἄγιος καὶ προφήτης, ὁ Ἡλίας. Καὶ ὅμως στὸ ἔσπασμα τῆς ὁργῆς μιᾶς ἀνόσιας Βασίλισσας, τῆς Ἱεζαύστης δείλιασε, ἔχασε τὴν ἐμπιστοσύνη του στὴν προστασία τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφυγε στὴν ἔρημο γιὰ νὰ σωθῇ. Καὶ ἂν ἔνας δυναμικὸς προφήτης δείλιασε, πόσο μᾶλλον οἱ γυναῖκες τοῦτες, ποὺ εἶδαν μὲ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια τὸ θρυμμάτισμα τοῦ Διδασκάλου των τὴν ὄλοτελη ἐγκατάλειψη του ἀπὸ τὸν Θεὸν πατέρα;

«'Ηγέρθη οὐκ ἔστιν ὁδε.» Καὶ ὁ λατρεμένος Νεκρὸς δὲν τοὺς ἀνταπόδωσε ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπελπισία καὶ τὴν ἀποδρούνση τους. Αλ-

λὰ τοὺς ἀνταπέδωσε ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπροσμέτρητη ἀγάπη καὶ λατρεία τους. Ο μεγάλος πόνος τὶς καταξίωσε νὰ γείνουν οἱ πρῶτες εὐαγγελίστριες τῆς ἀναστάσιμης εὐφροσύνης στοὺς πενθοῦντας καὶ κλαίοντας μαθητάς.

Μετέφεραν τὸ τροπαιοφόρο ἄγγελια τῆς νίκης στοὺς φίλους καὶ τὸ μήνυμα τῆς ταραχῆς καὶ ἀναστατώσεως στοὺς ἀχθόντας τοῦ θανατωμένου Θεοπροφήτου.

«'Ηγέρθη οὐκ ἔστιν ὁδε.» Τὴν ἀλήθεια, καὶ μόνο τὴν ἀλήθεια διελάλησαν οἱ μυροφόρες. Καὶ τὴν ἀλήθεια τούτη τὴν διαλαλεῖ μὲ τὸ δικό του τρόπο καὶ αὐτὸς ὁ πανισία καὶ τὴν ἀποδρούνση τους. Τὸ διαλαλεῖ

ἡ πανικόβλητος φυγὴ τῆς κουστωδίας, τῆς φρουρᾶς ποὺ ἄγρυπνη φύλαγε τὸν τάφο. Τὸ διαλαλεῖ ἡ ἀτιμωρησία τῆς φρουρᾶς τούτης παρὰ πᾶσαν ἀντίθετον ἀπαίτησιν τῶν κανονισμῶν τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας. Τὸ διαλαλεῖ ἡ ἐνοχος σιωπὴ τοῦ Πιλάτου. Τὸ διαλαλεῖ ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν στυγεῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων. Κανεὶς δὲν τόλμησε νὰ παραπονεθῇ στὴν ἔξουσία γιὰ τὴν φρουρᾶ ποὺ ἔγκατέλειψε τὸ καθῆκον της καὶ ἀφῆσε τὸν τάφο ἀφρούρητο καὶ ἔφυγε. Κανεὶς δὲν τόλμησε νὰ καταγγείλῃ τοὺς μαθητὰς ὡς νεκροκλέπτας παραβάτας τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ σπερμολόγους ἀνησυχαστικῶν εἰδήσεων. Καὶ φίλοι καὶ ἔχθροι λοιπόν, ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του διαλαλοῦν στὰ πέρατα τῆς Ἀγίας Γῆς στὰ πέρατα τοῦ κόσμου, καὶ σὲ δλούς τοὺς καιρούς, διτὶ «'Ηγέρθη ὁ Κύριος ὅντως». Λίγη καλὴ διάθεση χρειάζεται γιὰ νὰ στηριχθῇ μέσα στὶς καρδιὲς μιᾶς ἡ πίστις μας στὴν ἀληθινότητα τοῦ ἀγγελικοῦ μηνύματος. Μὰ ἡ καλὴ αὐτὴ διάθεση δὲν ἀπαντιέται σὲ ὅλων τὶς ψυχές. Γιατὶ ἡ παραδοχὴ Χριστοῦ ἀναστημένου δὲν εἶναι μόνο παραδοχὴ ἐνὸς συμβάντος τῆς ιερῆς ίστορίας. Άλλα εἶναι ἡ παραδοχὴ ἐνὸς συμβάντος μὲ σοβαρώτατες συνέπειες γιὰ τὴν ὅλη πορεία τῆς ζωῆς μας. Ένας Ἀναστημένος Χριστὸς δίνει κῦρος αἰώνιον στὴν εὐαγγελικὴ ἡδική. Τὴν προβάλλει ὅχι σὰν κατασκεύασμα ἀνθρωπινο, ἀλλὰ σὰν βουλὴ Θεοῦ. Καὶ ἡ θεία βουλὴ δὲν μπορεῖ νὰ παραβαίνεται χωρὶς εὐδύνη αἰώνια καὶ τρομακτική. Τὰ θολωμένα καὶ λεωφόρα νερὰ νῶν λιμνῶν δὲν τὰ διαπερνοῦν οἱ φωτεινὲς τοῦ ἥλιου ἀκτῖνες καὶ ἔτσι δὲν μποροῦν νὰ φωτίσουν τὸν βυθὸν τους. Καὶ τὶς θολωμένες καὶ λεωφόρες ἀπὸ τὴν ἀμαρτία ψυχὲς δὲν μοορεῖ νὰ τὶς διαπεράσῃ τὸ ὄλολαμπρο φῶς τῆς Ἀναστάσεως καὶ νὰ φθάσῃ στὸ βυθὸν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδιᾶς καὶ ἐκεῖ νὰ λάμψῃ διὰ παντὸς σὰν πίστις καὶ εὔσεβεια. «'Ηγάπησαν τὸ σκότος μᾶλλον ἡ τὸ φῶς εἰσὶν γάρ πονηρὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.»

“Οποιος παρὰ τὴν ἀμαρτία του θέλγεται ἀπὸ τὴν ἀγιότητα, αἰσθάνεται τὸ πανευφρόσυνον φῶς τῆς Αναστάσεως νὰ εἰσχωρῇ στόβαθμος τῆς ψυχῆς του, νὰ τὸν κατακυριεύῃ ὀλάκερο καὶ γὰρ ἔξυψωνη τὴν ζωὴν του, ως τοὺς θεῖκούς αἰθέρες, δόπους ἥχος καθαρὸς ἐορταζόντων Αγγέλων.

ΠΑΛΙΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΓΑΜΠΡΟΣ ΔΡ' ΤΗ ΣΑΔΛΟΝΙΚΗ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Β.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ιδιωτών δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. > 150
Νομικών προσώπων > 150
Τραπέζων Έταιριών > 500
Έξωτερικού (διεργοπορικών)
δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν:
Διακρύψεις πλειστηρια-
σμοί τό χιλιοστόμετρον
δρχ. 150. Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιεύσεις
να μη, δεν έπιστρέφονται

Υπεύθυνος: ΑΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΚΑΜΠΕΛ

"Αίαν Κάμπελ. Αύτο είναι τ' ίνομά του. Καὶ μέχρι τού 1951 καθηγητής τῆς οραιοχειρίας στὸ πανεπιστήμιο τοῦ Μάντσεστερ, στὴν Ἀγγλία. Ήσαν τὸ καύκημα γιὰ τὸ Μάντσεστερ καὶ διάκεση τὴν Ἀγγλία ποὺ διέθετε ἔναν μέρος πυρογνωκὸ ἐπιστήμονα τῆς ἀξίας τοῦ Κάμπελ.

"Ο Κάμπελ δύως δὲν πίστευε σὲ Θεό. Ήσι εἶδειχνε τούλαχιστο. Καὶ τὸ διεκήρυξε διά τὸν οὐρανὸν κάποτε οἱ φοιτηταὶ ἀν πιστεύη σὲ Θεό.

"Οχι κύριοι, δὲν πιστεύω σὲ Θεό!

"Αναστατώθηκαν οἱ φοιτηταὶ. Ταράχηκαν ἀπ' τὴν ὡμὴ τὴν διακήρυξη τοῦ δα σκόλου τους.

Τὸ 1951 ἀλλη ἀναστάτωτοση. Ο καθηγητής Κάμπελ μέχρι τὴν γυναῖκα του ἔξαφαντηκαν. Σὲ λίγο φτάνει ἡ εείδηση: Τὸ ζεῦγος Κάμπελ βρίσκεται κάπου στὴν Ρωσία. Σὰν νὰ ἔσκασε βόμβα σ' ἥλη τὴν Ἀγγλία, Δὲν τὸ περίμεναν ἔνυ τέτοιο διάβημα ἀπ' τὸν Κάμπελ.

"Ακολούθησαν συνταρακτικὰ γεγονότα. Τὸ 1959 ἐπὶ στέφει ἀπογοητευμένος πάλι στὴν Ἀγγλία. Καὶ τὸ 1963 ἔκανε μιὰ θαρραλέα διμολογία πίστεως στὸν Χριστό!

"...Η ἀναζήτησή μου, γράφει, γιὰ κάτι διαφορετικὸ καὶ βαθύτερο παρετάθη γιὰ χρόνια. Σὲ τέλος δέχτηκα τὴν Χριστιανικὴ ἀποψη καὶ πίστεψη. Πίστεψα ὅσ εια ἀπὲ ὥριμη σκέψη. Λυποῦμαι ποὺ δὲν ἄνεκάλυψα τὸν Χριστό!

"Αύτὰ πάνω—κάτω ἔγραψαν οἱ ἔφημεροίδες τὸν τελευταῖο καρό. Καὶ τὸ σπουδαιό τέρο. Τὸν περασμένο Φεβρουάριο ὁ "Αίαν Κάμπελ" ἔγινε ιερεὺς!

"Τὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ γιορτάζουμε σήμερα. Τὴν ἀνάσταση ποὺ ἀποτελεῖ ἔνα ἀναμφισβήτητο ίστορικὸ γεγονός. Παραμένει δύμως μιὰ ἀλλη ἀνάσταση ὑπὸ ἀμφισβήτηση.

"Η ἀνάσταση τοῦ καθενὸς μας. Εἴαν καὶ κατὰ πόσο ἀναστήθηκε μέσα μας ὁ Χριστός. Εἴαν πλημμύρισε μέσα μας τὸ ἀναστάσιμο φῶς. Ὁπως στὴν ψυχὴ τοῦ Κάμπελ. Τότε, ἀληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριος!

I. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

Μόδα—Κουμψτητα
—ἀντοχὴ

Θὰ τὴν βρήσῃς μόνον στὸ ΤΕΛΕΙΟΝ Πολυγύρου.

ΚΩΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελήτης Δημοτικού
Νοσοκομείουπλατείας Ἀριστοτέλους 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΡ ΑΧΙΛΛΕΥΣ Σ. ΑΡΓΑΛΙΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ—ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΓΝΑΤΙΑ 129—ΤΗΛΕΦ. 72-164

(ΠΛΗΣΙΟΝ ΚΑΜΑΡΑΣ)

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ: 12-1,30 καὶ 5-7 Μ.Μ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Γωνία Πλάτωνος 11—

Τοντούτηνα 30

Τηλ. 73 114

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΙΣΘΗ Ο ΠΕΘΕΩΣ

ΝΑ ΒΑΣΙΛΩ ΤΗΣ ΣΑ

ΛΟΝΙΚΑ

ΓΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΡΙΑΤΙΔΑ

